

BODIL IPSEN

i

A sepia-toned portrait of a woman with short, curly hair, smiling and looking slightly to the right. She is wearing a dark jacket over a light-colored blouse with a large bow at the neck. The background is a soft, mottled brown.

Gaa med mig hjem -

Bodil Ipsen -

Danmarks store Skuespillerinde, har i Aarenes Løb levedegjort mange Skikkelser i dansk Film. Man vil huske hende i Carl Gandrups Drama „Lavinen“ om en Kvindes rene Kærlighed gennem et Liv i Lidelse og Fornedrelse — endvidere i Kunstnerromanen „Frie Fugle“. Men det var Stumfilm, og det var først i Talefilmen, at hendes straalende Talent kunde komme til fuld Udfoldelse. Det var hendes skønne Stemme, naturlige Replik og berømte rislende Latter, der forskønnede den fattige Landsbysyverske i „Bolettes Brudefærd“ og kastede Glans over hendes uforglemmelige Fremstilling af den djærve Grevinde Danner i „Sørensen og Rasmussen“.

I Leck Fischers „Gaa med mig hjem —“ giver hun for første Gang i et Filmskuespil en Karakteristik af en moderne Kvinde: den varm-hjertede Landsretssagfører Fru Helene Hanøe, der har lidt Skibbrud i sit Ægteskab, men aldrig har tabt Troen paa Menneskene. Uegennyttigt tager hun sig af andre, i al Stilhed hjælper hun, hvor hun kan, og søger at sprede Solskin i smaa Hverdags-skæbners Tilværelse.

En pragtfuld Rolle for en stor Kunstnerinde!

1941 27-11-91
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI præsenterer

Bodil Ipsen
i
**Gaa med mig
hjem -**

Manuskript og Drejebog: LECK FISCHER

Musik: ERIK FIEHN

Fotograf: VALD. CHRISTENSEN

Tone: HENNING O. JENSEN

Tonesystem: Petersen & Poulsen

Dekorationer: L. MATHIESEN og CHR. HANSEN

Interiørs og Kostumer: SØREN og INGER BJARNE

Isenesættelse:

BENJAMIN CHRISTENSEN

Produktion og Udlejning:
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Personerne:

Fru Helene Hanøe, Landsretssagfører ..	<i>Bodil Ipsen</i>
Vera Halkær, stud. jur.	<i>Tudlik Johansen</i>
Valdemar Nielsen, Fru Hanøes tidligere	
Mand	<i>Johs. Meyer</i>
Rudi, hans Datter af andet Ægteskab ..	<i>Grethe Holmer</i>
Fritz Elmer, Forlagsprokurist, Veras	
Kæreste	<i>Eigil Reimers</i>
Asmus Asmussen, Tømrer	<i>Mogens Wieth</i>
Frk. Stade	<i>Helga Frier</i>
Fru Hermansen	<i>Karen Lykkehus</i>
Stoffer, Fru Helenes Husbestyrerinde ..	<i>Alma Olander Dam</i>
Olsen, Fru Helenes Faktotum	<i>Peter Malberg</i>
Doris, Fru Helenes Stuepige	<i>Lis Smed</i>
Rosa, Stuepige i Pension Centrum	<i>Guri Richter</i>
Betty, Gæst i Pension Centrum	<i>Lise Thomsen</i>
Enkefruen	<i>Karen Poulsen</i>
Ekspedienten	<i>Knud Trappaud</i>
Fru Christiansen, Nielsens Husbestyrer-	
inde	<i>Adelheid Nielsen</i>
Frk. Schmidt, Indehaverske af en	
Chokoladebutik	<i>Ellen Løjmar</i>
Direktricen i Kjølesalonen	<i>Karen Berg</i>
Professoren	<i>Svend Bille</i>
Marie, Viceskoleinspektør	<i>Clara Schwartz</i>
Lektoren	<i>Alfred Wilken</i>
Grevinden	<i>Vera Lindstrøm</i>
Inger	<i>Lis Løwert</i>
Asta	<i>Karen Marie Løwert</i>
Kontordamen	<i>Inga Raun</i>
Damen med Blaaræven	<i>Mary Irgang Rosenberg</i>
Statsadvokaten	<i>Kaj Mervild</i>

„De gør vist meget godt mod mange Mennesker?“

Handlingen:

GAA MED MIG HJEM er en Film om en Kvindes uegennyttige Om-sorg for andre. Fru *Helene Hanøe* er en kendt, kvindelig Lands-retssagfører, og det røbes hurtigt, at hun har en Leveregel, som er sjæl-den i vor Tid. Hun hjælper Mennesker, hvor hun kan. Gaa med mig hjem, siger hun, lad os se, hvad vi kan gøre.

Af den Grund har hun for Eksempel faaet en mærkelig Kontordame, der kaldes Grædekongen, en Fru *Hermansen*, som en Dag blev sat paa Gaden af sin Mand, og som derefter opsøgte Fru *Helene* og fik Lov til at arbejde paa hendes Kontor. Paa næsten samme impulsive Facon har hun faaet sin Husbestyrerinde, sin Stuepige og sin Tjener, der hedder *Olsen*. Han har den Vane altid at spørge ny Gæster: hvad har saa De lavet? Han tror nemlig, at alle, der kommer paa Besøg hos Fru *Helene*, har været i Konflikt med Loven. Han mener ikke sit Spørgsmaal paa nogen ond Maade. Han er bare nysgerrig.

Fru *Helenes* Niece *Vera*, der studerer Jura, er hendes nærmeste Med-arbejder. Hun er forlovet med Forlagsprokuristen *Fritz Elmer*, der er en

Smule vidtløftig, og da Fru Helene en Dag faar Besøg af en af sine gamle Klienter, den unge Tømrersvend *Asmus Asmussen*, finder hun sin Morsskab i at præsentere ham for Vera og næsten aabenlyst foreslaa de to unge at finde Behag i hinandens Selskab. Hun inviterer dem hjem, og i muntert Lune opdager hun, at det den følgende Dag kunde have været hendes Sølvbryllup, og hun faar Lyst til at fejre denne Fest sammen med gode Venner, selv om hun ikke mere har nogen Mand. Hun kunde have været gift i fem og tyve Aar. Er der saa ikke Grund til at holde Fest.

Vi oplever denne Fest og Fru Helenes ironiske Tale for en Mand, hun ikke har set i mange, lange Aar, siden de skiltes for 23 Aar siden. Det ringer paa hendes Dør, og en lurvet Kolportør staar udenfor og ønsker en Samtale med hende. Det er *Valdemar Nielsen*, hendes tidligere Mand, der intetanende kommer paa Besøg for at bede om en Haandsrækning. Han var oprindelig Grosserer, men det er stadig gaaet ned ad Bakke for ham, og da han søger Fru Helene, har han en Bedragerisigtelse svævende over sig. Han glemmer den under Festen, da han naar at besejre alle med Resterne af sin gamle Charme, men han erindres om den af Fritz, der er en af hans Chefer, og da han gaar hjem, har han paa sin Maade forsøgt at finde en Udvej til at skaffe Penge.

Han har af en beklagelig Fejltagelse faaet Fru Helenes store, smukke

„Men du har jo Penge, Asmus!“

Der dækkes Bord til „Sølvbryllupsfesten“.

Cigaretetui med sig hjem, men hans Datter af andet Ægteskab, *Rudi*, opdager ham, hun kender sin Far, hun véd, at han har Smag for Portvin og billige Fiduser, og hun strider for at holde sammen paa Hjemmet. Hun opsøger Fru Helene paa Kontoret og afleverer Etuiet og siger hende direkte sin Mening i al sin syttenaarige Ivrighed. Hun tror, at Fru Helene vil giftes igen med hendes Far, og det vil hun forhindre. Hun har forlængst ordnet, hvem han skal giftes med, hvis han endelig *skal* giftes igen.

Mødet med den unge Pige gør Indtryk paa Fru Helene. Hun indser pludselig, at hun har hjulpet saa mange, men aldrig den Mand, som hun engang lovede at dele ondt og godt med. Og er det ikke forkert? Har en Kvinde ikke Pligt til at hjælpe den Mand, hun engang har valgt, selv om han maaske senere ikke opfører sig, som han burde. Hun docerer impulsiv sine Tanker for Vera, der har været ved at opgive den letsindige Fritz til Fordel for den langt redeligere Asmus, og Vera, der altid gør det samme som Fru Helene, indser, at hun maa lade Asmus gaa og tage sig af Fritz, selv om han engang imellem søger andre Kvinder.

Fru Helene besøger Valdemar Nielsen og træffer Rudi, der nærmest viser hende Døren, skønt Fru Helene gør, hvad hun kan for at vinde den unge Pige, som hun har tabt sit Hjerte til. Rudi tror hende ikke. Hendes

Far trænger til Hjælp, og hun skal nok hjælpe ham. Hun faar sin Far til at love, at han ikke vil tage mod noget af sin tidligere Kone, og hun tager selv Sagen i sin Haand.

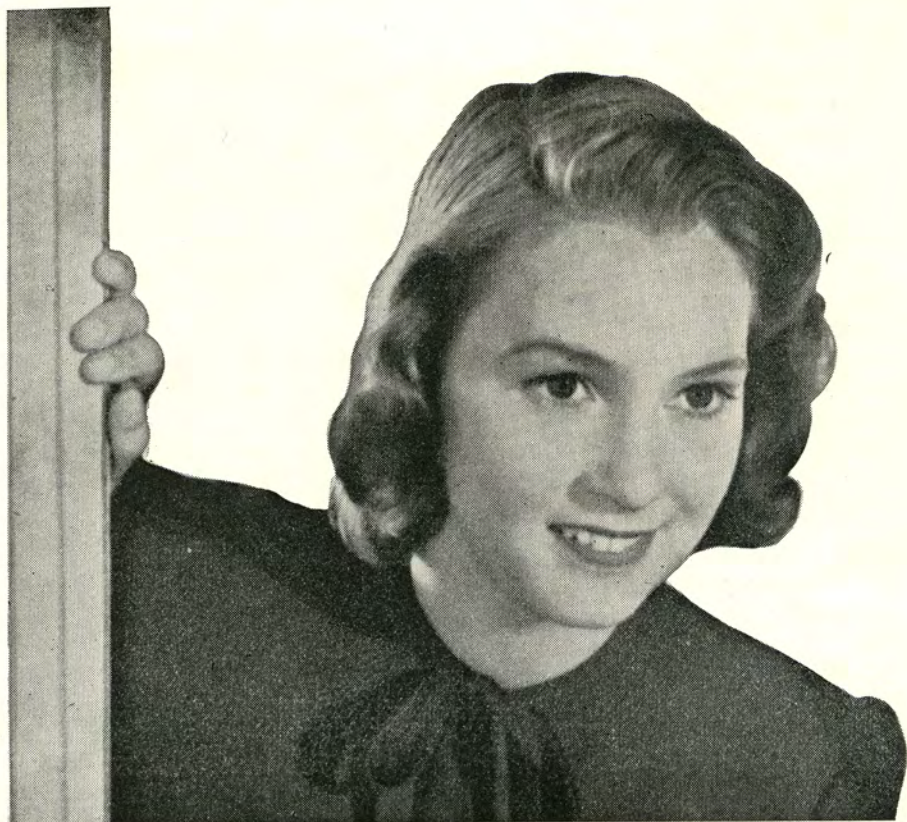
Men bag hendes Ryg gaar Valdemar alligevel til Fru Helene, og sammen med Fritz prøver han paa til fulde at udnytte den gunstige Situation, han nu er i. Først for sent opdager han, at Rudi har vovet noget meget dristigt for hans Skyld, og da har han ingen anden Udvej end at gaa til Fru Helene igen og bede hende prøve paa at redde Rudi.

Det gør hun gerne, men først giver hun ham tydelig Besked om hans egen Handlemaade, som hun forlængst har gennemskuet. Et Fejltrin født af en stor Lidenskab kan hun tilgive, men hun hader Løgn og almindeligt Sjuskeri. Et Menneske maa ikke smide sig selv bort i Plat og Svindel. Vera naar til den samme Erkendelse overfor Fritz, saa hun har sin Frihed den Dag Asmus kommer.

Fru Helene naar at frelse Rudi, der for en andens Skyld vovede saa meget. Hun naar ogsaa at erobre hendes Venskab, saa hun til Slut kan sige til hende, hvad hun saa længe har ønsket, fordi Rudi er et værdifuldt lille Menneske: Jeg har et stort Hus, og jeg har Brug for dig, gaa med mig hjem.

Valdemar Nielsen holder Talen for sin „Sølvbrud“.

Grethe Holmers

anden store Filmrolle

Det var Benjamin Christensen, der fandt den 15-aarige Aarhuspige Grethe Holmer til Hovedrollen i „Skilsmisens Børn“, hvor hun straks fik Sukces. Svend Borberg skrev om hende: „Det er umuligt at vide, hvad Livet vil skabe af Grethe Holmer. Men i denne Rolle er hun helt, hvad hun skal være, henrivende, uimodstaaeligt sød, vittig, levende, gribende, et forunderligt Udbrud af Talent og et stort Løfte for dansk Teater.“

Der er gaaet et Par Aar, siden „Skilsmisens Børn“ blev indspillet, og den lille Grethe er nu 17 Aar. Efter at have afsluttet sin Skoleuddannelse i Aarhus blev hun i September 1941 optaget paa Det kgl. Teaters Elevskole. Forinden havde hun faaet sin anden store Filmrolle i „Gaa med mig hjem —“, hvor hendes største Oplevelse var at spille sammen med Bodil Ipsen.

Benjamin Christensen

„Gaa med mig hjem —“ er Benjamin Christensens tredje Film for Nordisk Films Kompagni. Den første var „Skilsmisens Børn“, hvortil han selv havde skrevet Manuskriptet efter Motiver fra Alba Schwartz' Roman. Den næste var „Barnet“, skrevet af Leck Fischer og Fleming Lyngé i Samarbejde med Instruktøren. „Gaa med mig hjem —“ er helt igenem skrevet af Leck Fischer, der har vist en særlig Evne til at tilegne sig Filmens dramatiske Teknik. Det er iøvrigt første Gang, at Benjamin Christensen har indspillet en Film efter et Manuskript, han ikke selv har været med til at udarbejde.

Det var i 1913 han begyndte sin Film-Karriere som Direktør for „Dansk Biografkompagni“. Han skrev, iscenesatte og spillede Hovedrollerne i „Det hemmelighedsfulde X“ og „Hævnens Nat“, tog ud og solgte disse Film Verden over, bl. a. i New York, hvor han tilbragte det meste af en Sæson for at studere amerikanske Filmforhold. Efter Indbydelse af den kendte amerikanske Fængselsreformatør Thomas Mott Osborne foreviste han „Hævnens Nat“ for 2000 Fanger i Sing Sing. Efter at have afslaaet et meget smigrende Tilbud fra Vitagraph, tog han tilbage til København 1916. For Filmselskabet „Svenska Biografteatern“ indspillede han den store kulturhistoriske Film „Heksen“, der ved sin Fremkomst vakte stor Sensation — og Forargelse. Tyve Aar efter sin Uropremière genopførtes „Heksen“ paa Dagmar Bio i København, uden at nogen forargedes over den.

Baade i Tyskland og U. S. A. har Benjamin Christensen udelukkende fremstillet Underholdningsfilm efter eget Manuskript. Film som „Mockery“ med Lon Chaney, „Seine Frau die Unbekannte“ med Lil Dagover og Willy Fritsch, „Hawks nest“ med Milton Sills, „Haunted House“ med Chester Conklin, „The Woman, who did“ med Lionel Barrymore og „Djævelens Cirkus“ med Norma Shearer.

Benjamin Christensen har ofte givet helt ukendte Skuespillere deres første Chance. Baade Willy Fritsch og Thelma Todd har saaledes haft deres første store Rolle i hans Film, ligesom han var den første, der i sin Tid betroede Norma Shearer en Stjerneverole. Og som bekendt var det ogsaa Benjamin Christensen, der fandt Grethe Holmer og dermed berigede dansk Film med et lovende ungt Talent.

